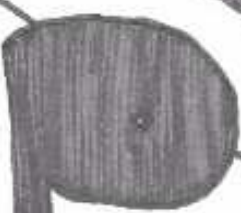
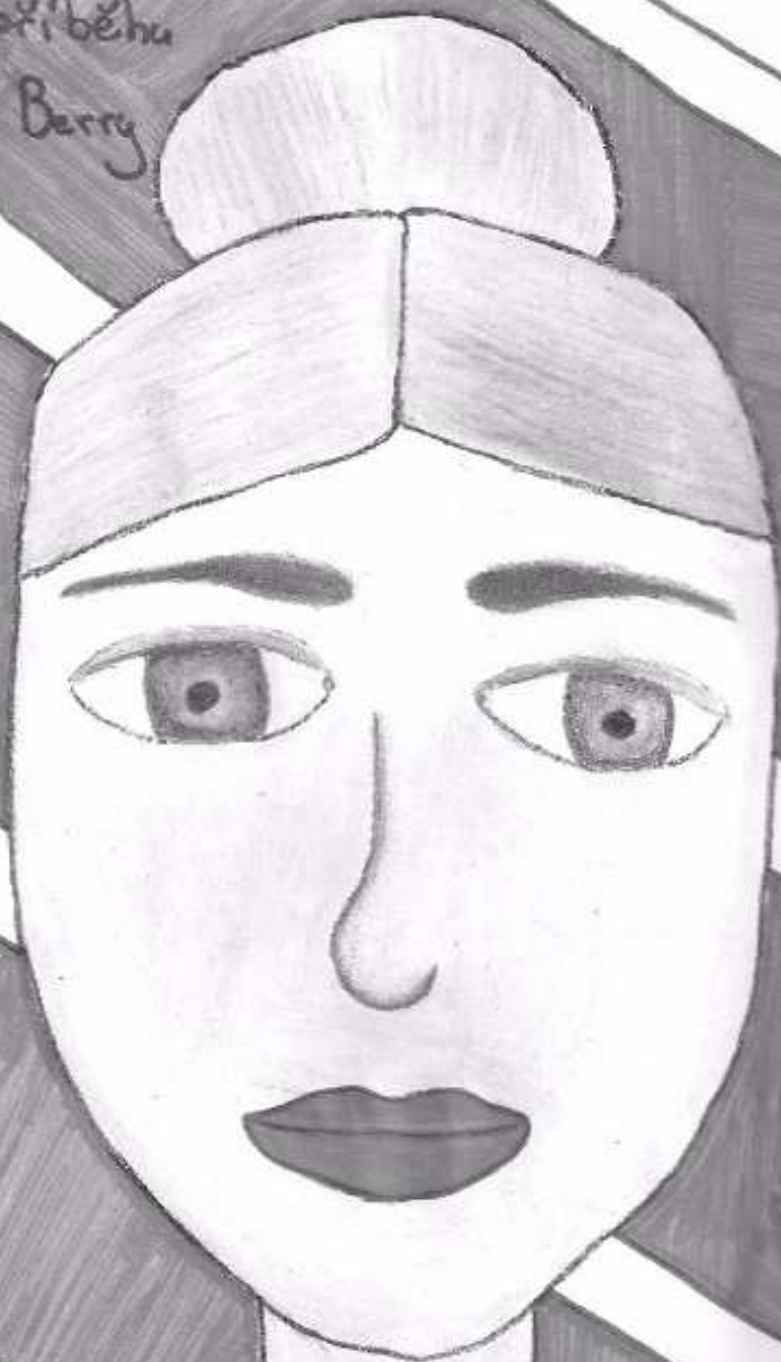

Příběhy našich sousedů

post
bellum...

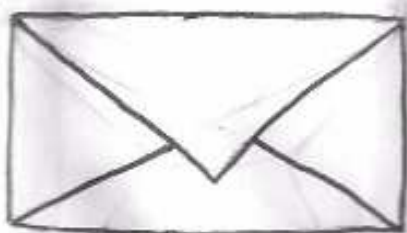
Komiks-část příběhu
Christina Anna Berry

Lahí

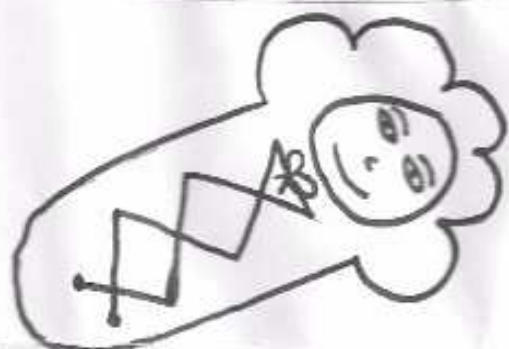
Sihhanová

o 1945 roce, když skončila válka,
můj tatínek byl poštovní zaměst-
nanec...

...a tak ho poslali do
České Lípy. A protože se
odsunovali Němci z pohra-
ničí...

...ostat tam potřebovali lidi. Tady byla
Němka poštmistřová a měla být odsunuta.
Její dcera čekala dítětko. Byli to Němci,
mluvili tedy jenom německy. Amě jí bylo
strašně líto.

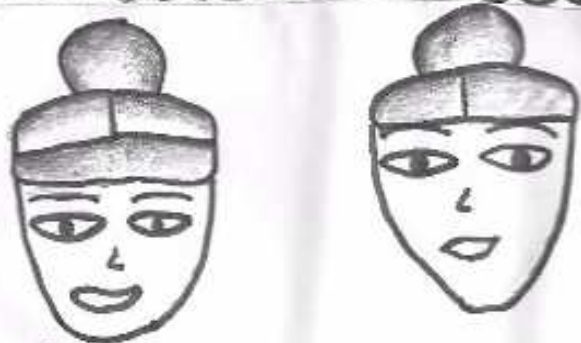
...Mě bylo 14 let a jí bylo 21 a teď
oni je odsunuli do sběrného tábora v České
Lipě a já jsem jí tam šla navštívit.

...A teď se museli seřadit a museli do
těch sběrných táborů. Ona mezi tím poro-
dila a já jsem se s ní spřátelila...

Když jsem jí šla navštívit:

Nakonec jsem se s ní setkala:

"Co tady děláš?
Vždyť si Češka.
Tady nemáš co dělat!"

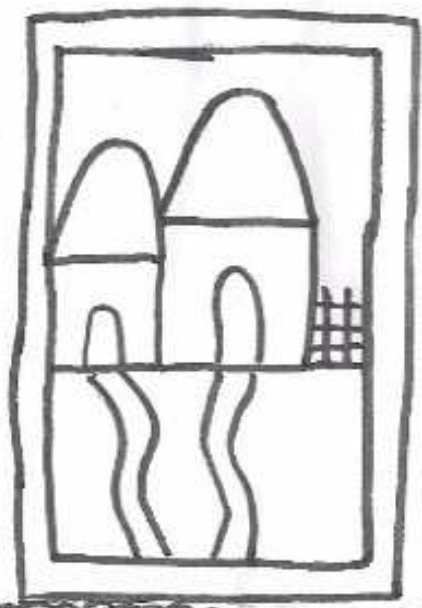

"Na paště visí obraz a za tím obra-
zem jsou schované peníze. Mohla bys
ten obraz rozebrat a ty peníze mi při-
nést?"

"Já jí jdu
navštívit, ona má
miminko."

No samozřejmě. Bylo to hrozně nebezpečné nesmělo se to, ale mě jich bylo lito...

... Nakonec jsem ten obraz skutečně našla, a ty peníze tam opravdu byly.

Když jsem šla znovu na návštěvu:

"Holka, co tady děláš?"

"Já jdu zase na návštěvu."

"No já vím, ale já se jdu podívat na to mírně." "A viš, že se sem nesmí?"

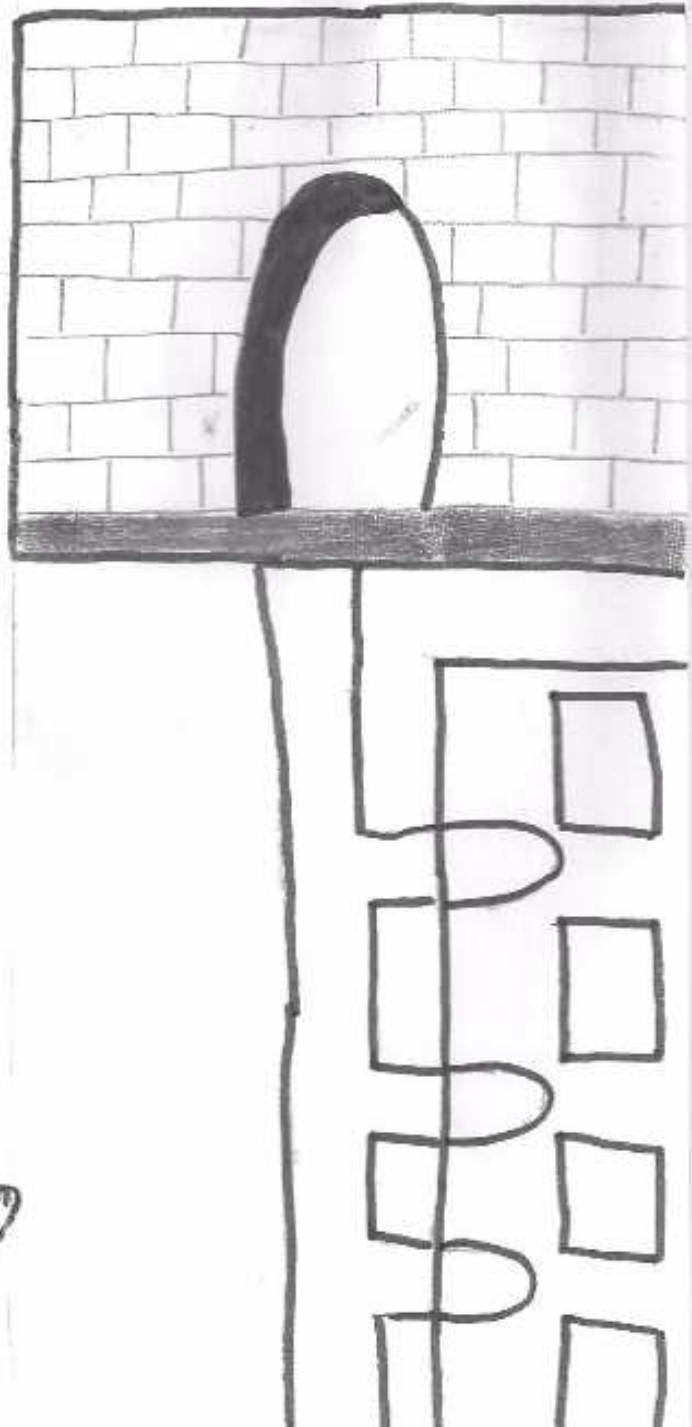

"A viš, že se sem nesmí?"

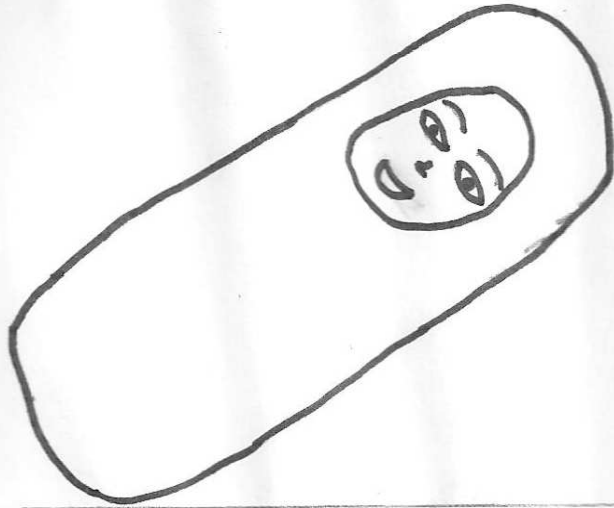
Když jsem je našla:

"No tedy, přejdu ji navštívit, uvidím jak to dopadne."

Zehn deutsche
Zweieich deutschs
Hunder deutsche
Mark

Sešly jsme se a ty peníze jsem
ji přinesla, ona přišla s miminkem
a ty peníze se daly do poviánku,
pod miminka.

To bylo v roce 1948 nebo 1947,
to už je to více jak 60 let...

... ale udělala jsem
prostě dobrou věc, byla
jsem přesvědčena, že
jsem udělala dobrou
věc.